

طلاق؛ پایان همسری ادامه والدی

کلمه خانواده، معمولاً تصویری از زن و مردی را به ذهن می آورد که همراه با فرزندان خود، در کانونی گرم و صمیمی با هم زندگی می کنند.



کلمه خانواده، معمولاً تصویری از زن و مردی را به ذهن می آورد که همراه با فرزندان خود، در کانونی گرم و صمیمی با هم زندگی می کنند. گاه اختلافاتی دارند، اما از هم حمایت می کنند و لحظه های خوبی را با هم و در کنار هم سپری می کنند. اما همیشه این تصویر محقق نمی شود. در برخی خانواده ها، بستری سرد و گاه خصمانه به وجود می آید و اعضای خانواده لحظه های تلخی را در کنار هم سپری می کنند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از خراسان؛ گاه اختلاف نظرها بالا می گیرد و یا راه ها کاملاً جدا از هم به نظر می رسد و در نهایت، برخی از زوج ها تصمیم می گیرند به زندگی مشترک خود پایان دهند. سپیده دانایی نوشت: دلیل جدایی هر چه باشد، مجموعه ای که کودک قرار بوده، در دل آن بزرگ شود و پرورش یابد از هم می پاشد. البته خانواده ای کارکرد مثبت برای فرزندان دارد که گرم و صمیمی باشد و گر نه طلاق در مقایسه با زندگی در خانواده ای که بحث، جدل، نامهربانی و پرخاشگری در آن تمامی ندارد گزینه خیلی بدتری برای فرزندان نیست! با این حال، لازم است که والدین به خاطر داشته باشند که طلاق، جدایی زن و مرد از یکدیگر است ولی هر کدام برای همیشه پدر یا مادر فرزند خود باقی خواهد ماند و باید به وظایف خود به عنوان والد عمل کند. همچنین مهم است که طلاق به خوبی صورت پذیرد تا کم ترین آسیب را در پی داشته باشد.

والدین برای همیشه والدین فرزند خود خواهند ماند

برخی از والدین وقتی به طلاق می رسند، فکر می کنند همان طور که خودشان قرار است از همسرشان جدا شوند، فرزندشان هم باید از آن ها جدا شود. آن ها با خشمی که از همسر خود دارند احساس می کنند همه باید از او خشمگین باشند و حتی نمی پذیرند که چطور فرزندشان می تواند او را دوست داشته باشد. آن ها فراموش می کنند که همسری که از او ناراحت و خشمگینند پدر یا مادر فرزند آن هاست و هیچ چیز این واقعیت را تغییر نخواهد داد. والدینی که سعی می کنند فرزند خود را از ملاقات با والد دیگر محروم کنند در آینده ای نه چندان دور، با سیل سوال های فرزندشان روبه رو خواهند شد، چرا که در واقع او را از حقی طبیعی محروم کرده اند. تنها مورد استثنا این است که والد دیگر، خواه مادر باشد یا پدر، برای فرزند خود خطرناک باشد و احتمال این که به او آسیب جسمی یا روانی بزند یا این که او را مورد سوء استفاده قرار دهد، وجود داشته باشد.

کودک قرار است با چه کسی بماند؟

وقتی طلاق توافقی انجام می شود و دو طرف می توانند با هم بر سر موضوعات مختلف، از جمله نگهداری بچه ها به توافق برسند، معمولاً اوضاع بهتر است. اما زمانی که کار به دادگاه کشیده می شود، قانون مشخص می کند که فرزند خانواده با کدام یک از والدین خود زندگی خواهد کرد. به هر حال، تصمیم هر چه باشد، به آن معنا نیست که یکی از والدین در مسابقه ای برنده شده است. هر دو

برای همیشه والدین کودک خواهند بود و باید به نحوی برنامه ریزی شود که هر دو با فرزند خود وقت بگذرانند. این توافق بیشتر از والدین، به نفع خود فرزندان است. به خصوص، در سنین پایین، بهتر است کودک تعداد روزهای بیشتری در هفته و برای زمان های کمتری، والد دیگر را ببیند، تا این که در ماه مثلاً یک هفته را با او بگذرانند. در مجموع، فرزندان از حضور مستمر، سود و لذت بیشتری می برند. این که در ماه، یک هفته مجبور به جابه جایی باشند معمولاً خوشایند نیست. برنامه هایشان به هم می ریزد و نمی توانند از آن هفته استفاده کافی ببرند.

هماهنگ باشید

جدایی نباید باعث شود که والدین هر کدام در تربیت فرزند خود، ساز خودشان را بزنند. ناهماهنگی بین والدین می تواند باعث شود که به خصوص در سنین نوجوانی، کنترل رفتار فرزند ناممکن شود. وقتی او بداند که والدینش با هم هماهنگ نیستند، مسائل بسیاری را پنهان خواهد کرد و برای به دست آوردن آن چه می خواهد از اختلاف والدینش استفاده می کند. چنین شرایطی در نهایت بسیار به ضرر فرزندان خواهد بود.

رسیدن به قوانین مشخص ضروری است

هر قدر هم با همسر سابق خود اختلاف داشته باشید، باز باید زمان هایی را بگذارید تا حضوری یا تلفنی درباره فرزندان با هم صحبت کنید. در مواردی باید کوتاه بیایید تا بتوانید به قوانین هماهنگ و مشخصی برسید. سعی کنید بهترین را به نفع فرزندان انتخاب کنید، نه این که خودتان چه دوست دارید یا چه چیزی را می خواهید به همسر سابقتان ثابت کنید. درباره قوانین مختلفی که در زندگی فرزندان اعمال می کنید، از مقدار زمان تماشای تلویزیون، یا تنبیه و تشویق ها، مقررات رفت و آمد با دوستانش، خرید تلفن همراه و رایانه، مراجعه به پزشک و رشته هنری یا ورزشی باید بین هر دو نفر هماهنگی وجود داشته باشد. به نتیجه ای برسید که هر دو طرف موافق باشند، راضی بودن دو طرف به معنای کاملاً موافق بودن نیست، ولی به هر حال باید هماهنگ رفتار کنید.

فعالیت های مشترک

در برخی موارد، لازم است که هر دو حضور داشته باشید. سعی کنید مثلاً در جشن های مدرسه هر دو حضور داشته باشید. یکی از نگرانی های کودکان طلاق، توضیح غیاب یکی از والدین برای دوستان و همسالانشان است. در موقعیت های مهم مانند جشن های مدرسه، برنامه اجرای هنری و مسابقه های ورزشی بهتر است هر دو والد حضور داشته باشند. همچنین در موارد پزشکی که باید تصمیم های مهمی گرفته شود بهتر است هر دو والد حضور داشته باشند و در جریان امور قرار بگیرند و با هم تصمیم بگیرند.

اگر فرزندان با شما زندگی نمی کند

این که شما می خواسته اید فرزندان با شما باشد اما به دلیل قوانین موجود نتوانسته اید او را نزد خود نگه دارید، یا این که با همسران به توافق رسیدید که بهتر است فرزندان نزد او بماند، در نهایت چه خواسته خودتان باشد چه نباشد، نگذارید حضورتان در زندگی او کم رنگ شود. در موقعیت های مهم همیشه همراه او باشید و در جریان مسائل زندگی اش باشید و به او نشان بدهید که

برای حمایت و کمک به او کوتاهی نخواهید کرد. می توانید راه های ارتباطی مخصوص به خودتان را داشته باشید. زمان های مشخصی از روز را با هم تلفنی حرف بزنید. می توانید هر روز شما بروید مدرسه و او را از مدرسه تا خانه همسرتان همراهی کنید. می توانید هر شب به هم تلفن بزنید و شب به خیر بگویید. به هر حال، در زندگی روزمره فرزندان باشید و خود را از زندگی او حذف نکنید. مهم است که فرزندان احساس کند شما همچنان مادر یا پدر او هستید.

اگر فرزندان با شما زندگی می کند

فراموش نکنید که این به معنای برنده شدن در یک رقابت نیست. به علاوه، فکر نکنید که همه رفتاری ها و مسئولیت ها بر دوش شما خواهد ماند. سعی کنید همسر خود را در مسئولیت های مربوط به فرزندان شریک کنید. فرزندان را تشویق کنید با والد دیگر ارتباط داشته باشد، حتی اگر خودتان به سختی با او ارتباط برقرار می کنید. مراقب لحن صحبت کردنتان باشید و به همسر سابقتان در حضور فرزندان توهین نکنید یا سعی نکنید او را تحقیر کنید. فرزند شما نیاز دارد هم پدر و هم مادرش را دوست داشته باشد و درباره هر دو احساسات مثبتی داشته باشد. او نیاز دارد به هر دو اعتماد کند.